

sætte, var noget umaadelig stort. Det er fuldkommen urigtigt. Jeg har ingen Sinde sagt, at det var noget umaadelig stort. Jeg sagde til Pressen det, jeg sagde, da jeg forelagde Sagen i Folketinget, og det, jeg sagde, da jeg forelagde den i Dag her i Tinget, nøjagtigt det samme. Dermed har egentlig det ærede Medlem karakteriseret sig selv som i en Nøddeskal, men ogsaa afsløret sig selv. Han citerer mig urigtigt, og saa bygger han en hel Agitation op paa dette urigtige Citat. Det har jeg grebet i dette enkelte Tilfælde, og det ærede Medlem vil ikke, om han saa søger fra nu til Juleaften, kunne finde en eneste mundtlig eller skriftlig Udtalelse af mig om, at jeg har gjort Sagen til noget umaadelig stort. Men jeg har gjort det til en god praktisk Forholdsregel, som kan lindre Arbejdsløsheden i Tusinder af Hjem, og jeg beder endnu en Gang det høje Ting om gennem Udvalgsarbejdet at overveje Sagen i denne Aand.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauch: Maa jeg om dette Diætspørgsmaal, som jeg i øvrigt ikke skal opholde mig ved, sige, at jeg tror ikke, nogen af Arbejdsudvalgets Medlemmer nogen Sinde har modtaget Diæter. Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Carl F. Madsen) er stillet ligesom jeg. Vi har altsaa noget til gode, kan jeg skønne, det maa vi tage under nærmere Overvejelse.

Maa jeg saa i øvrigt sige til den højtærede Socialminister, at det Forlig, han nu talte om, det store Forlig i 1894, var slet ikke det, jeg tænkte paa. Det var de mange andre Forlig, der har fundet Sted i de senere Aar. Hvad har det socialdemokratiske Parti f. Eks. ikke i Agitationens Tjeneste faaet ud af det saakaldte Militærforlig o. s. v.! Og nu vil jeg haabe og ønske for den højtærede Socialminister, at han maatte være i Besiddelse af de Evner, der skal til for at lave et lignende Forlig her, thi baade han og jeg har dog Interesse i, at det sker.

Sluttelig skal jeg sige til den højtærede Socialminister og til det ærede Socialdemokrati, at dersom man ser Sagen fra deres Synspunkt, er Tiderne jo onde i Øjeblikket, jeg kunde fristes til at sige væmmelig onde, i Forhold til de Behageligheder, som Oppositionsperioden bød. Ja, de er endogsaa saa onde, at den ærede Ordfører for det radikale Venstre i Dag, for at komme i Uoverensstemmelse med Regeringen — thi det var jo dog rart ogsaa at faa det kon-

stateret —, maatte gaa en betydelig Omvej, over Valutaspørgsmaalet. Tiderne er onde, og derfor vil det være rigtigt at modtage dem med Sagtmodighed og ogsaa tage det, man vil byde i Anledning af dette lille Lovforslag, med den fornødne Sagtmodighed, dersom man overhovedet vil have noget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg vil anse det for heldigt, at det Udvalg, som det nu er besluttet at nedsætte, vælges allerede i dette Møde, og hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden valgtes:

Bækgaard, Ludvig Christensen, Gunnar Fog-Petersen, Gregersen, Harich, Jensen (Aale), Laurits Knudsen, Thomas Larsen, Laurisen, Carl F. Madsen, Mægaard, Rasmus Nielsen, Martin Olsen, Stensballe og Tvede.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde. Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 4. November Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1925—26.

Mødet hævet Kl. 9¹⁵.